

— Այս, ըստ այցելուս, մեր ողջոյն ճամբորդութե առաջնորդն այս գիրքն եղաւ. և այս գրքիս մէջն է որ Մըրրէյ Ապտուլլահեանց գործատանը վրայ մեծ գովասանօք կը խօսի:

— Եթէ կը ներէք ինձի՝ կը փափաքէի աչք մը տալ այն փոքր յօդուածին:

— Մեծ հաճութեամբ. ահաւասիկ այս իջին մէջն է:

Անմիջապէս նոյն իջին վրայ աչքս տանելով, հետևեալ տողերն կարդացի:

«...Սակայն Ապտուլլահ եղբարք որոնք կայսեր և արքունի պալատան լուսանկարիչքն են՝ ասոնց մէջ ամենէն անուանիներն են: Իրենք ազնուական ընտանիքէ են, և իրենց պանչելի տաղանդովը եւրոպական համբաւ ստացած են, որու գէմ արուեստակիցներէն ոչ ոք կրցաւ մրցիլ ինչուան հիմայ: Տաճկաստանի մայրաքաղաքին մէջ գըտնուած յարգի և հետաքրքրական բաներէն մէկն ալ այս ճարտարներուն ձեռակերտներն սեպուելով, ճանապարհորդք քաղքէն բաժնուելու ժամանակնին ասոնցմէ յիշատակի լուսանկարներ կ'առնուն կը տանին: Ասոնց գործարանն է 'ի Մեծ փողոց 'ի Բերա. իրենց լուսանկարաց հաւաքմանը մէջ կը պարունակուին Պօլսոյ ընդհանուր տեսարանք, արդի տարագներ, կայսերական ընտանեաց պատկերք, և նոյն կայսերական ընտանեաց բոլոր նախահարք որոնք հին պալատան մատենադարանին մէջ գըտնուած մանրանկար պատկերներէն առնուած են: Ասոնցմէ 'ի զատ նաև տէրութեան բոլոր երևելի անձանց պատկերներն ալ կը գտնուին այս ճարտարաց քով...»:

Նոյն տողերը կարդալէն ետեւ, օրինակ մը խնդրեցի, որուն սիրով հաւանեցան. և երբ ես երախտեզք անոնց ազնութեանը չնորհակալ եղայ.

— Ստոյգ եղիք, ըսի, որ ձեր այսօրուան այցելութիւնը յիշատակացս մէջէն պիտոր չմոռցուի:

Արդ այս տողերն որ հոս կը հրատա-

րակեմ, անշուշտ մեծ խրախոյս աղգելու են Ապտուլլահ եղբարք, որ ևս առաւել ճարտար արուեստին յառաջադէմ կատարելագործութեը նկրտին, գիտնալով որ եւրոպա և Ամերիկայ իրենց անուան հոչակը կը լսուի:

Եւ եթէ այդ Հայազգուոյ մը ճարտարութեան հոչակը արժանապէս կը լըսուի, Հայ աղգին պարծանք մը չէ:

ՀԻՆԴ. ՇԱ.Բ.Ա.Թ. ՕԴԱՊԱՐԿԻ ՄԷԶ

ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԵՐԻՑ ԱՆԳԻԱՑԻՈՑ

ՑԱՓՐԻԿԵ

(Տես երես 211.)

ԳԼՈՒԽ ԻՆ.

Օտար աղմուկներ. — Գիշերային յարձակում մը. — Քեներտի ու ձոյ ծառին վրայ. — Հրացանի երկու հարուած. — Ինձի. ինձի. — Գաղղիարէն պատասխան մը. — Առաօտք. — Վարողից. — Փրկուրեան յատակացին:

Գիշերը շատ մութ էր: Կարելի չեղաւ որ տղբդորն այն երկիրը ճանչնայ. խարիսխը բարձր ծառի մը վրայ հաստատուեր էր, զոր մութին մէջէն հազիւթէ կրնար անստոյգ կերպով որոշել:

Իրեն սովորութեանը համեմատ ժամը ինչին հսկումը ընտրեց, և կէս գիշերուն Տիք ելաւ որ անոր տեղը պահպանութեան հսկումն ընէ:

— Աղէկ հսկէ, Տիք, աղէկ ուշաղրութեամբ հսկէ:

— Միթէ նոր բան մը կայ:

— Ոչ. սակայն կարծես թէ մեզմէ վար անստոյգ աղմուկ մը լսեցի. չեմ զիտեր թէ քամին գէպ ուր զմեզ քշեր բերեր է. չափազանց զգուշութիւն մը մնասել չիկրնար:

— Վայրի կենդանեաց ճայներն լած պիտոր ըլլաս:

— Ոչ. ինձի բոլորովին ուրիշ բան երևցաւ. միով բանիւ ոչինչ կասկածին ալ զմեզ արթնցնելու չանհողանաս:

— Վատահ եղիր :

Վերջին անգամ մըն ալ ուշադրութեամբ մտիկ ընելէն ետև, տոքդորը բան մը չսելով, իր ծածկոցին վրայ նետուեցաւ ու շուտ մը քուն մտաւ :

Երկինքը թանձր ամպերով ծածկած էր, սակայն ամեննեին հովու շունչ մը չէր չնչեր. Վիկորիան միայն մէկ խարիսխով արգելական, ամեննեին առանց ճօճալու անշարժ կը մնար :

Քէննըտի արմուկը նաւակին վրայ հանգչեցուցած, անանկ որ բոցարձարծին վառելուն ուշ դնէ, այն խաւար հանդարտութիւնը կը դիտէր. հորիզոնը կը քննէր, և ինչպէս որ խոռվեալ կամնախապաշարեալ մոքերու կը հանդիպի, երբեմն երբեմն իրեն այնպէս կ'երեար ինչպէս թէ անստոյգ լցուեր տեսնար :

Անգամ մըն ալ անանկ կարծեց ինչպէս թէ երկու հարիւր քայլ հեռաւորութենէն որոշ լցու մը տեսած ըլլայ. սակայն այն ալ փայլակի մը պէս անցաւ, որմէն ետքը ալ բան մը չտեսաւ :

Անշուշտ այն լուսաւոր զգացմունքներէն մէկ մըն էր որ թանձր խաւարին մէջ աչքը կը տեսնէ :

Քէննըտի ապահովալով իր անըստոյգ դիտողութեանց մէջ կ'ընկղմէր նորէն, երբ սուր սուլելու ձայն մը օգուն մէջէն լառուեցաւ :

Իենդանւոյ մը կամ թէ գիշերային թոշնոյ մը ձայնն էր. արդեօք մարդկա յին շըրթունքներէն կ'ելլէր:

Քէննըտի այն ծանր դիրքին վտանգը դիանալով, իր ընկերներն արթնցնելու վրայ էր. սակայն մոտածեց ինքնիրեն որ ինչ ալ ըլլար մարդ թէ անասուն, միշտ իրենցմէն հեռի էր. ուստի իր դինուց աչք մը տուաւ, և իր գիշերային դիտակովը նորէն չորս կողմը նայիլ սկսաւ :

Քիչ մը այսպէս նայելով իրեն երեցաւ թէ վարը անորոշ բաներ կը տեսնար, որ դէպ 'ի ծառ կը սովորակէին. լուսնի ճառագայթով մը, որ փայլակի մը պէս ամպոց մէջէն ծաթեց, որոշ կերպով մարդակերպ խումբ մը տեսաւ որ մութին մէջէն կը շարժէին :

Շանագլուխներուն դէպքը միտքը եկաւ. ուստի շուտ մը ձեռքը տոքդորին ուսը դրաւ :

Տոքդորը մէկէն արթնցաւ :

— Լուսիւն, ըսաւ Քէննըտի, ցածձայնով խօսինք :

— Բան մը կայ :

— Այո, ձոյն արթնցուր :

Ճոյ արթնցածին պէս, որսորդն ինչոր տեսեր էր պատմեց :

— Դարձեալ այդ անիծած կապիկներն, ըսաւ Ճոյ :

— Կարելի է. սակայն հարկ է զգոյշկենանք :

— Ճոյ ու ես, ըսաւ Քէննըտի, սանդղով ծառը պէտք է իշնանք :

— Ես ալ այդ ատենը, ըսաւ տոքդորը, պատրաստութիւններս կը տեսնամ որ երագաբար կարենանք բարձրանալ :

— Աղէկ է.

— Իշնանք, ըսաւ Ճոյ :

— Զէնքերդ միայն յետին կարօտութեան մէջ գործածէ, ըսաւ տոքդորը, անօդուտ է այս տեղուանք մեր ներկայութիւնը զգացնել :

Ծիք ու Ճոյ նշանով մը պատասխանեցին : Առանց շշնկոց հանելու դէպ 'ի ծառը ինջան, և երկճիղ ամուր ոստի մը վրայ յեցան, որուն վրայ իսկ արդիուած մնացած էր խարիսխը :

Մէկ քանի վայրկեանէ 'ի վեր, մունջու լուիկ ականջնին անկած տերեններուն մէջէն ուշ կը դնէին, երբ յանկարծ կեղեկի մը ճղմուելուն շշնկոցը լսելով մէկէն Ճոյ սկսվածիցին ձեռքը բռնեց :

— Չես լսեր :

— Այո, կը մօտենայ :

— Եթէ յանկարծ օձ մը ըլլար : Այդ սուլելու ձայնն որ լսեցիր...

— Ոչ, մարդկային սուլելու ձայնի կը նմանէր :

— Վայրենիներն կը վերադասեմ, ըսաւ Ճոյ . այդ սողուններէն կը զարչիմ :

— Շշնկոցը կ'աճի, ըսաւ Քէննըտի քիչ մը ետքը :

— Այո, մագլցելով վեր կ'ելլէն :

— Այդ կողմէն դու հսկէ, միւս կողմէն ես ուշ կը դնեմ :

— Աղէկ :

Երկուքն ալ մէկմէկէ հեռու կը գըտնուէին մայր ճիւղի մը ծայրը, որ այն պաօպապ ըստուած անտառին մէջ շեշտղէպ՚ի վեր ցցուած էր. խաւարը թանձր տերեներուն մթութեան յաւելմամբը, վերջի աստիճանի էր. ’ի վերայ այսր ամենայնի ձոյ Քէննըտիին ականջը ծռելով ու ծառին ստորին մասը մասնանիշ ընելով, ըսաւ.

— Աւամորթք :

Նաև մէկ քանի խօսքեր ցած ձայնով զուրցուած, ճանապարհորդաց ականջը հասան :

Ճոյ կամացուկ մը հրացանը ուսին կոթնցուց :

— Սպասէ, ըսաւ Քէննըտի :

Վայրենիներէն ոմանք յիրաւի պաօպապը ելեր էին. սողնոց պէս ճիւղերուն վրայ սահելով, ծանր ծանր այլ ապահով կերպով վեր կ'ելլէին. սակայն մարմիննին հոտած ճարպով մը օծած ըլլալով, բուրած դարշահոտութենէն իրենց մերձենալը կը մատնէին :

Յանկարծ Քէննըտիին ու Ճոյին աչաց նոյն իսկ իրենց գտնուած ճիւղին ծայրն, երկու գլուխք երեցան :

— Ուշ գեր, ըսաւ Քէննըտի, կրակը :

Կրկին հարուածներն կայծակի մը պէս որոտացին, ցաւի աղաղակներու մէջ մարելով. Մէկ վայրկենի մէջ բոլոր այն վայրենեաց խումբն անհետացաւ :

Սակայն այն ոռնալու աղաղակաց մէջէն, անսովոր, անակնունելի և անկարելի ձայն մը լսուեցաւ. Մարդկային ձայն մը յայտնի կերպով այս խօսքերս արտաքերեց գաղղիարէն .

— Առ իս, առ իս :

Քէննըտի ու Ճոյ ապշած, կարելի եղածին պէս շուտ նաւակը մտան :

— Լսեցիք, ըսաւ իրենց տոքդորը :

— Անտարակոյս, այն գերբնական ձայնը : Առ իս, առ իս :

— Գաղղիացի մը այդ բարբարոսաց ձեռքը :

— Ճանապարհորդ մը :

— Քարոզիչ մը թերես :

— Խեղճը, կանչեց որսորդը. կը տան չեն, մարտիրոս կ'ընեն զինքը :

Տոքդորը խօսիլ սկսաւ. գուր տեղ կ'աշխատէր իր այլայլութիւնը յայտնի չընելու :

— Կարելի չէ տարակուսիլ, ըսաւ. դժբաղդ Գաղղիացի մը այդ վայրենեաց ձեռքն ինկած է : Պէտք չէ ճամբայ ելլենք մինչև որ զինքն ազատելու համար ինչ որ պէտք է ընել չընենք . մեր հրացաներունն հարուածներէն հասկցած պիտոր ըլլայ՝ որ նախախնամութիւնն իրեն անակնունելի օգնութիւն մը զլրկեր է :

Այդ յետին յոյսը շտենք : Չեր կարծիքն ալ նոյն է :

— Չեր կարծիքն ալ նոյն է, Սամուել, և քեզի հնազանդելու պատրաստենք :

— Չեր ընելիքն ուրեմն յարմարցնենք, և անմիջապէս առաւօտ որ ըլլայ՝ զինքը յափշտակելու ջանանք :

— Բայց ինչպէս կարենանք պիտի այդ թշուառական սևամորթներն հեռացընել, հարցուց Քէննըտի :

— Իրենց փախչելու կերպէն ինծի յայտնի կ'երենայ, ըսաւ տոքդորը, որ հրացանի տեղեակ չեն . ուստի պէտք է իրենց սարսափէն օգուտ քաղենք. սակայն գործ տեսնալէն յառաջ պէտք է սպասենք որ լուսնայ, որպէս զի այս տեղերուն համեմատ ալ մեր ազատարար յատակագիծը յարմարցնենք :

— Այդ խեղճ դժբաղդը շատ հեռու ըլլալու չէ, ըսաւ Ճոյ, վասն զի...

— Առ իս, առ իս, կրկնեց Ճայնը աւելի տկարացած կերպով :

— Բարբարոսները, կանչեց Ճոյ սըրտի բարբախմաբ մը : Սակայն եթէ այս գիշերս զինքը սպաննելու ըլլան :

— Կը լսեմ Սամուել, ըսաւ Քէննըտի տոքդորին ձեռքը բռնելով, եթէ այս գիշերս զինքը սպաննելու ըլլան :

— Հաւանական չէ բարեկամք . այդ վայրենի ժողովուրդներն իրենց գերիները ցորեկ ատեն կը մեռցնեն . արեւ պէտք ունին :

— Եթէ գիշերը օգտեցնելով, ըսաւ Սկովտիացին, մինչև այն թշուառին՝ քովը մօտենայի:

— Գեղի հետ կու դամ, պարոն Տիք:

— Կեցէք, բարեկամք, կեցէք: Այդ մտածութիւնը ձեր սրտին և արիութեանը՝ պատիւ կ'ընէ. սակայն ապով զամենքս վտանգի մէջ կը դնէք, և աւելի մնաս հասցնէք պիտի անոր՝ որ ազատել կ'ուզենք:

— Ինչո՞ւ համար. պատասխանեց Քէննըտի: Այդ բարբարոսներն սարսափած ու ցրուած են: Ալ նորէն ետ չեն դառնար:

— Տիք, կ'աղաչեմ, ինծի մտիկ ըրէ. ամենուս փրկութեանը համար ատանկ կը շարժիմ. եթէ դիպուածով զքեզ ըմբռնել տայիր, ամեն բան կը կորսուէր:

— Սակայն այդ դժբաղդն որ կը սպասէ, և կը յուսայ: Ոչ ոք իրեն պատասխան կու տայ: ոչ ոք իրեն օգնութեան կը դիմէ: կարծէ պիտի որ իրեն զգայարանքներն խարուեր են, և ամեննեին բան մը չէ լսած...

— Կարելի է զինքը ապահովցնել, ըսաւ տոքդոր Ֆէրկըսըն:

Եւ անմիջապէս այն խաւարին մէջէն ոտքի վրայ կանգուն իր ձեռքերովը ձայնատար փող մը ձևացնելով, եռանդեամբ օտարին բարբառովը կանչեց.

— Ո՞վ ալ ըլլաս, ապահով եղիր. երկը բարեկամք քու վրադ կը հսկեն:

Զարհուրելի ոռնալու ձայն մը պատասխանեց իրեն, անտարակոյս գերին պատասխանը խղղելով:

— Զինքը կը սպաննեն. զինքը սպաննեն պիտի, կանչեց Քէննըտի. մեր միջամտութիւնը ուրիշ բանի ծառայած պիտոր չըլլայ՝ բայց եթէ իր ասանջանաց ժամը շտապեցնելու. հարկ է դործ տեսնալ:

— Բայց Բնչպէս, Տիք: Ի՞նչ կրնաս ընել այդ խաւարին մէջ:

— Ո՞հ, թէ որ ցորեկ ըլլար, կանչեց ձոյ:

— Աղէկ, եթէ ցորեկ ըլլար, հարցուց առքդորը օտար եղանակաւ մը:

— Աւելի պարզ բան չկայ, Սամուէլ, պատասխանեց որարդը. գետինը կ'իջնայի և բոլոր այդ խուժանը հրացանի հարուածներով կը ցրուէի:

— Հապա դու, ձոյ, հարցուց Ֆէրկըսըն:

— Ես, տէրս, աւելի խոհեմութեամբ կը շարժէի, գերիին հասկցնելով որ որոշեալ ուղղութեամբ մը փախչի:

— Հապա այդ խորհուրդը Բնչպէս կը հասկցնէիր իրեն:

— Այս նետիս միջոցաւ զոր թռած ժամանակը բռնեցի, և որուն ծայրը թղթիկ մը կը կապէի. և կամ աւելի պարզ կերպով, բարձր ձայնով իրեն կը խօսէի, որովհետև այդ սևամորթները մեր լեզուն չեն դիտեր:

— Չեր յատակադիճներն անգործադրելի են, բարեկամք. այդ խեղճին ամենէն մեծ դժուարութիւնը փախչելն ըլլալու է, ենթադրելով որ կարենայիր դահիճներուն հսկողութիւնը խաբել: իսկ քուկինիդ նկատմամբ, սիրեցեալդ Տիք, շատ յանդգնութեամբ և մեր հրացաններուն ազդած սարսափէն օգուտ քաղելով, թերեւս առաջարկութիւնդ յաջողի. սակայն եթէ անյաջող երթար, զու կը կորառուէիր, և մենք այն ատեն փոխանակ մէկի երկու հոգի ազատելու պէտք կ'ունենայինք: Ոչ, հարկ է ամեննայն յաջողութիւն մեր կողմը յարմարցնել և այլապէս գործ տեսնալ:

— Սակայն անմիջապէս շուտ գործ տեսնալ պէտք է, ըսաւ, որարդը:

— Թերեւս, պատասխանեց Սամուէլ, այդ խօսքին վրայ ամուր կենալով:

— Կարող ես ուրեմն, տէրս, այդ խաւարը փարատելու:

— Ո՞վ գիտէ, ձոյ:

— Ահ, թէ որ այդպիսի բան մը ընես, աշխարհիս առաջին գիտունը կը հոչակեմ զքեզ:

Տղդորը քիչ մը ատեն լռեց. մոածելու հետ էր: իր երկու ընկերներն զգածեալ զինքը կը դիտէին. այն արտաքոյ կարգի վիճակէն այլայլած էին: Քիչ մը ետքը Ֆէրկըսըն խօսիլ սկսաւ.

— Ահաւասիկ յատակագիծս, ըսաւ։ Մեզի երկու հարիւր լիտր նաւախիճ կը մնայ, որովհետև այն պարկերն որ հետերնիս առինք դեռ ևս անարատ մնացած են։ կ'ենթադրեմ որ այդ գերին, քաշած տառապանքներէն անշուշտ ըսպառած մէկմը, մեզմէ մէկի մը չափ կը կշռէ։ մեզի դեռ ևս վախտուն լիտր նաւախիճ պիտոր մնայ թափելու որ աւելի արագութեամբ բարձրանանք։

— Ի՞նչպէս ընելու կը մտածես, հարցուց Քէննըտի։

— Ահաւասիկ, Տիք. դու կ'ընդունիս որ եթէ ինչուան գերիին հասնիմ և իրեն ծանրութեանը հաւասար նաւախիճ թափեմ, դունտին հաւասարակշռութիւնը մի և նոյն կը մնայ. բայց ան ատեն, եթէ կ'ուզեմ երագաբար բարձրանալ որ այդ սևամորթներէն աղատիմ, հարկ է որ բոցարձարծէն աւելի զօրաւոր միջոցներ գործածեմ. արդ այդ նաւախիճն աւելորդը պէտքին ժամանակը թափելով, աղահով եմ որ մեծ երագութեամբ կրնամ վեր բարձրանալ։

— Այդ ստոյգ է։

— Այո, սակայն մէկ անպատեհութին մը կայ. և է այս, որ ետքը իջնալու համար հարկ է որ թափած նաւախիճիս ծանրութեանը համեմատ ալ կազի չափ մը կորսնցնեմ։ Արդ այդ կազը ամենայարգի բան մըն է. սակայն, կարելի չէ անոր կորստեանը վրայ ցաւիլ երբ խընդիրը մարդ մը աղատեն է։

— Իրաւունք ունիս, Սամուէլ. պէտք է ամենայն ինչ զոհենք զինքն աղատելու համար։

— Աշխատինք ուրեմն, և այդ պարկերը նաւակին եզերքը շարեցէք անանկ որ մէկ բունութեամբ կարելի ելլայ վարնետել։

— Հապա այդ խաւարը . . .

— Այդ խաւարը մեր պատրաստութիւնները կը պարտըկէ, որոնք միայն երբ լմնան այն ատեն պիտոր փարատի։ Զգոյշ կեցիք որ բոլոր զէնքերը ձեռքերնուս տակը ըլլան. դուցէ հարկ ըլլայ հրացան ալ գործածել. արդ քա-

րապինայով մէկ հարուած մ'ունինք, երկու հրացաններով չորս, երկու ուղղվարներով՝ տասուերկու, ընդ ամենը տասնըօթը հարուած, որ տասնըհինգ մաներկրորդի մէջ կրնան արձկուիլ։ Սակայն թերևս պէտք չունենանք բոլոր այդ աղմկին ձեռք զարնելու։ Պատրաստ էք։

— Պատրաստ ենք, պատասխանեց ձոյ։

Պարկերը յարմար տեղը շարուած էին, զէնքերն ալ պատրաստ։

— Աղէկ, ըսաւ տոքդորը։ Աչքերնիդ ամեն բանի արթուն ըլլայ։ ձոյին գործն ըլլայ նաւախիճը վար նետել, և Տիք՝ հոդ տանի գերին յափշտակելու. սակայն ոչ ոք բան մը ընէ՝ մինչև որ ես չհրամայեմ։ — ձոյ, գնա նախ խարիսխը արձըկէ, ու նորէն շուտ մը նաւակը ելիր։

Ճոյ չուանին վրայէն վար սահեցաւ, ու քիչ մը ետքը նորէն վեր ելաւ։

— Վիկորիսան աղատելով օդուն մէջ, գրեթէ անշարժ սկսաւ ճօճալ։

Այս ատենս տոքդորը քննեց ու տեսաւ որ խառնուրդի արկղին մէջ այն չափ կազ կար որչափ հարկաւոր էր բոցարձարծը մնուցանել, առանց պէտք ըլլալու բաւական ժամանակ Պիւնձենի բարդին աղղեցութեանը դիմելու. վերցուց այն երկու բոլորովին առանձնացուցած թելերն որ ջուրը տարրալուծելու կը ճառայէին. յետոյ, իր ճանապարհորդի մախաղին մէջ բնտուելով՝ երկու սրածայր կտրած ածուխներ դուրս հանեց, ու թելերուն իւրաքանչիւրին ծայրը հաստատեց։

Իր երկու բարեկամներն առանց բան մը հասկնալու, լոիկ իրեն կը նայէին. երբ տոքդորն իր գործը լմնցուց, ելաւ նաւակին մէջ տեղը կանգնեցաւ. յետոյ իւրաքանչիւր ձեռքին մէջ այն երկու ածուխներն բռնելով, ծայրերնին մէկմէկու մօտեցուց։

Յանկարծ սաստիկ և աչքը շացուցիչ լոյս մը ածուխներուն երկու ծայրերուն մէջ տեղը երևցաւ. ելեքտրական

լուսոյ անհուն խուրձ մը դիշերային խաւարը կը փարատէր :
— ԱՇ, տէրս, կանչեց ձ՞ոյ :
— Զայն մի հաներ, ըստ տոփզորը :
կը շարունակուի :

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ Ք

Վեհանձնութեան օրինակ մը . — Լեհացի կալուածատէր մը, Քոսովաքի, որ շատ երկիրներ ունէր Մոյլեվի իշխանութեան մէջ, լեհաց վերջին ապստամբութեանն առժիւ յանցաւոր գտնուելով տէրութեան առջև, Սիպերիա պատրուեցաւ :

Երկու տարի հոն կենալէն ետքը՝ կայսեր չնորհքովը ազատութիւնը ձեռք ձգելով, դարձաւ իր երկիրը . բայց սըրտին մեծ ցաւովը տեսաւ որ իր ամեն ստացուածքը տէրութենէ գրաւած կամ վաճառուած էին, կինը մեռած, զաւկըները օտար աշխարհներ պանդրխտութեամբ հեռացած . միայն պղտի որդին մնացեր էր, որուն վրայ ձեռք դրեր էին բարեկամքը ու սնուցեր և դաստիարակեր :

Քոսովաքի ստիպուեցաւ իր մէկ բարեկամին ապաւինիլ, ու իրմէ 150 ռուբլի փոխ առաւ, որպէս զի կարենայ անով զործի մը ձեռք զարնել . և խոստանալով իրեն որ վեց ամսէն ետքը վճարէ, քովը դրաւ դրաւ ոռւսի վիճակահանութեան տոմսակ մը . վասն զի այնշափ ստացուածքէն և հարստութենէն ատիկայ միայն մնացեր էր խեղճին քով :

Վրան երկու տարի անցաւ . ու Քոսովաքի դեռ չէր կրցած պարտքը վճարել, երբ յանակնկալս իր տոմսակին թիւն ելնելով, 200,000 ռուբլի (800,000

ֆրանք) վաստրկեցաւ : Մէկէն ուրախութեամբ վազեց բարեկամին, և կ'ուզէր որ ստրկին կէսը իրեն թողու . բայց անիկայ վեհանձնութեամբ ամեն փոխարինութենէ հրաժարելով, յանձնեց միայն որ նոյն քաղքին աղքատներուն օդնութիւն մը ընէ :

Բարերար աղքատ մը . — Մօտերս Միլան քաղաքին մէջ հասարակաց բարեկարգութեան պաշտօնեայք աղքատ մը բանեցին՝ այնպիսի խեղճ վիճակի մը մէջ որ ամեն տեսնողին գութը կը շարժէր : Դատաւորը որոշեց որ մուրացիկներու համար որոշուած պատսպարուելու տեղը խրկուի :

Աղքատը սկսաւ բողոքել ու դէմ կենալ, ըսելով թէ այնպիսի տեղուանք միջոց ու ստակ չունեցող խեղճերուն համար է, չե թէ իրեն որ երկուքէն ալ զուրկի չէ :

« Ո՞ւր է քու հարստութիւնգ », հարցուց դատաւորը :

« Կալուածներու ու զանազան արժէ տոմսակներու վրայ » պատասխանեց կարծուած աղքատը :

« Ուրեմն ինչու մուրացիկ կը շրջիս » բնականաբար պիտի հարցընէր դատաւորը :

« Որպէս զի, ըսաւ, ինծի նման՝ բայց ինծի կարօտ աղքատներուն բարիք կարենամ ընել » :

Դատաւորը մարդիկ խրկելով քննեց իմացաւ թէ յիրաւի 100,000 ֆրանքէն աւելի հարստութիւն դիզած է եղեր, և թէ երեսուն տարուընէ ՚ի վեր մուրացկանութիւն կ'ընէր :

Իրաւ էր արդեզր ուրիշ խեղճերուն օդնութեան հասնելը : Հոն էր տարակոյսը . զատաւորը ստուգելու համար՝ հարկ սեպեց քննութեան տակ ձգել զինքը :